



סֵפֶר
עֲשֵׂתוֹ
אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֲמוּנָה,
וְעֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לְחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמְּכַתְּבֵים שֶׁנִּכְתְּבוּ
עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפָאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

זשכ"ה



היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' נהר הירדן 25
הכניסה מצד ימין בנינה
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

אלעד

רח' הרב יוסף קארר 5
052-598-3029

קרית ברסלב

ליבערס - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd
Liberty, NY 12754

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

11 Jerusalem Ct
Liberty NY, 12754

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

לשמיעת השיעורים הגפלאים
של ראש הישיבה שליט"א
חייגו:

קוץ ברסלב
079-704-0066

הדווק פאר אידישע שטוב
079-704-0069

עריכה - המהר"ר הריב"א לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפים ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

נַעֲתוּ אֲמוּנָה

- א. איך להציל את נשמתו שלא תלך לגמרי לאבוד?.....
- ג. למה אני כל כך לא מסודר?.....
- ד. האם מתר להתקלח אחרי המקוה?.....
- ה. איך מתקנים את הכעס והפגיעה?.....
- ו. האם מתר לעבוד על הפרשה או ללמוד חומש בלילה?.....
- ח. האם מתר ללכת לבית החיים בלילה?.....
- ט. מה אני יכול לעשות לטובת נשמתו של סבי?.....



איש אמונות

- א. אל תהיה כל כך עצבני.....
- ב. אין אדם מת אלא מתוך בטלה.....
- ג. עבודה קשה מאד אבל קרושה, לא להתיאש.....
- ה. סעודת ראש חודש לנשות המשך.....
- ו. קח בחרים מהשיבה שיעזרו לכנות ולתקן.....
- ו. בלי הי"ש, יין וסיגריות, אין חובות.....
- ז. להשאיר רגועים ושמחים כשיש וכוחים.....
- ז. לשאב חיות מ'לשמש את רבנו'.....
- ח. הסעה למורות לבית הספר.....
- ט. מה יפה יותר מללבוש מטפחת?.....

צפיה בקליפים לא משביעה.....ט

שתי הקזת של הזדאה להשם יתברך.....י

הדבר הכי חשוב לפרנסה הוא לברח ממחלוקת.....י

לאהב את הבעל, למרות הנסיונות שלו.....יב

מכנסי טייז זו פריצות.....יב

תאמר משניות ונמרא בעקשנות.....יד

תלמידי היכל הקודש צריכים כולם לעסק בהדפסה והפצה.....טו

זה נורמלי שמתגעגעים אל אבא.....יז

ארבע רופאים טובים הצילו את חייו.....יז

השם תעזר שאשתי תסתפר.....יח

אל תעזב את המנהגים היפים של הוריד.....יט

שבת שירה מסגלת לפרנסה ולכל הישועות.....כ





איך להציל את נשמתו שלא תלך לגמרי לאבוד ?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראשית אני חייב להודות על השיעורים ועל "עצתו אמונה" שראש הישיבה שליט"א נותן לי,

זה מאד מחיה אותי.

אני בחור בשנות השידוכים, ורציתי לבקש חיזוק על שמירת עינים. בשבועות האחרונים נפלת בזה מאד, מצאתי סדרת סרטים וצפיתי בהם, חשבתי שאלו לא דברים רעים, אבל באמצע היה סרט אחד קטן של כמה דקות עם דברים מאד מגעילים, לא יכולתי להתאפק וצפיתי בזה הרבה פעמים, וזה שבר לגמרי את המוח שלי, מאז אין לי מוח, אני לא יכול לחשב כלום, כל המוח שלי שרוף. אחר כך שוב לא יכולתי להתאפק הרבה פעמים, והמשכתי לצפות.

אני מבקש ברחמים שראש הישיבה שליט"א יציל אותי, אני כבר מתחנא לגמרי משמירת עינים, אני לא יכול לפתוח את הפה לדבר אל השם יתברך אפילו מילה אחת. תרחמו על הנשמה שלי שלא תלך לאבוד.

ישר כח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אוי ואבוי, אוי געוואלד, לצפות בסרטים של עבירות אלו המדרגות לגהינום, אם מסתכלים בעברות מאבדים הכל, מאבדים את היראת שמים, מאבדים את

הָאָמוּנָה, מְאֲמָלְלִים אֶת עֲצָמָם, מְשַׁתְּגָעִים; זוֹ הַקְּלָלָה שֶׁל הַתּוֹכְחָה שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת (דְּבָרִים כח, לד): "וְהָיִיתָ מְשֻׁגָע מִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", רוב הַמְשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָעִים מִתְּאוֹת נִיאוּף רַחֲמָנָא לְצַלָן.

אָבוֹי לָךְ, אָבוֹי לְנִשְׁמָתְךָ, עַל יְדֵי הַסְּתַכְּלוֹת בְּעֵבְרוֹת מְגִיעִים לְעֵבְרָה הַמְּרָה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצַלָן, נִכְנָסִים לְדַכְאוֹן וּמְאֲבָדִים הַכֹּל, עַד שֶׁמְקַבְּלִים קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְסִתּוֹכְבוֹת בַּמַּח מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירָה, עַד שֶׁחוֹשְׁבִים מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֲבָדוֹת; הַכֹּל מְגִיעַ מִזֶּה שֶׁלֹּא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינָיִם, מְלַהֲסֵתְפֵל בְּסִרְטִים וּקְלִיפִים שֶׁל עֵבִירוֹת.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ, עַל הַנִּשְׁמָה שֶׁלָּךְ, עַל הָעֵתִיד שֶׁלָּךְ - תִּזְרַק אֶת כָּל הַכֹּלִים שֶׁאֲפָשֶׁר לְרְאוֹת בָּהֶם עֵבִירוֹת, וְיֹוֹתֵר אֵל תִּלְךָ לְמַקּוֹמוֹת שֶׁאֲפָשֶׁר לְהִגִּיעַ לְיַדֵי צְפִיָּה בְּסִרְטִים. זֶה הַתְּקוּן הָרֵאשׁוֹן וְהַכִּי חָשׁוּב, לְשִׁמּוֹר אֶת הָעֵינָיִם. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (סוֹטָה ח): "אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמָה שֶׁעֵינָיו רוֹאוֹת", הַיֵּצֵר הָרַע יְכוּל לְהַפִּיל רַק עַל יְדֵי הָעֵינָיִם.

כְּמוֹ כֵן תִּקְבַּע לָךְ שִׁיעוֹר בְּלִמּוּד מְשֻׁנְיֹוֹת וּגְמָרָא. עַכְשָׁו כְּשֶׁהֲרֵאשׁ שֶׁלָּךְ בְּכֹלָא, מִחַ הַמַּחְשְׁבָה שֶׁלָּךְ לְכוּד אֲצֵל הַקְּלִיפּוֹת - תֹּאמַר אֶת הַמַּלִּים שֶׁל הַתּוֹרָה אֲפִילוֹ בְּלֵי הַבְּנָה. רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו): "אֵין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לוֹמַר הַדְּבָרִים כְּסֻדֵּר, וּמְמַלְּא יְבִין". לִימּוּד מְשֻׁנְיֹוֹת מְטַהֵר אֶת הַמַּחְשְׁבוֹת, "מְשַׁנָּה" אוֹתִיּוֹת "מְשַׁנָּה", מְשֻׁנְיֹוֹת מוֹשְׁכוֹת אֶת הָאָדָם מִהַטּוֹמָאָה, מוֹהֲרָא "שׁ אוֹמֵר, רֵאשִׁי הַתְּבוֹת שֶׁל: הָעֵלִיתָ מִן שְׂאוֹל נְפֹשִׁי - הֵם מְשַׁנָּה, כְּשׁאוֹמְרִים מְשֻׁנְיֹוֹת זֶה מְחַלֵּץ אֶת הָאָדָם מִהַמְּקוֹמוֹת הַכִּי מְלַכְלְכִים שְׁאָדָם נָפֵל לְתוֹכָם רַחֲמָנָא לְצַלָן.

תִּלְמַד גַּם גְּמָרָא. תִּתְחִיל ש"ס, תִּלְמַד גְּמָרָא כְּסֻדְרָן, תֹּאמַר דָּף אַחַר דָּף, וְתִבְכֶּה בְּגְמָרָא אֶל הַתְּנָאִים וְהָאֲמוֹרָאִים שֶׁיִּרְחַמוּ עֲלֶיךָ שֶׁלֹּא תִהְיֶה נִדַח, שֶׁתּוֹכֵל לְתַקֵּן הַכֹּל. אִם תִּזְרַק עַכְשָׁו אֶת כָּל הַכֹּלִים וְכוּ' וְכוּ' וְתִקַּח אֶת הָעֵצוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ - אַתָּה תִּתְקַן הַכֹּל, וְאִם תִּמְשִׁיךְ לְצַפּוֹת בְּסִרְטִים שֶׁל עֵבִירוֹת - אַתָּה תִּשְׁתְּגַע רַחֲמָנָא לְצַלָן, אַחַר כֵּךְ מְגִיעִים לְסַמִּים רַחֲמָנָא לְצַלָן, עַד שֶׁמְאֲבָדִים אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

...



לְמָה אֲנִי כָּל כֶּךָ לֹא מְסוּדָר ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי לֹא יוֹכֵל יוֹתֵר, אֲנִי לֹא יוֹכֵל לְסַבּוֹל אֶת עֲצָמֵי, יֵשׁ לִי אִפִּי מִפְּזָר כָּל כֶּךָ, אֲנִי לֹא מְצַלִּיחַ לְרַכּוֹ אֶת עֲצָמֵי לְשׁוֹם דְּבָר. אֲנִי סוֹבֵל מִזֶּה בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. בְּמַח שְׁלִי אֲנִי מְתַכְנֵן לַעֲשׂוֹת כָּל כֶּךָ הֶרְבֵּה דְבָרִים טוֹבִים, יֵשׁ לִי כָּל כֶּךָ הֶרְבֵּה תַכְנוּנִים וְקַבְּלוֹת טוֹבוֹת, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוֹצֵא לַפֶּעַל, כָּל כֶּךָ הֶרְבֵּה זְמַן עוֹבֵר לִי בְּשִׁטּוֹיוֹת.

אֲנִי כָּל כֶּךָ רוֹצֵה לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְהִתְבּוֹדְדוֹת, לְשׁוֹחַח עַל כָּל הַיּוֹם שְׁלִי עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְדָרְדָר כָּלֵל זֶה מִסְתַּכֵּם בְּלַחְטוּף מִלֵּה פֶה וּמִלֵּה שֵׁם - אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי כָּל כֶּךָ רוֹצֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן לְדְבָרִים טוֹבִים, לְלַמּוֹד וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְעֻזּוֹר בְּבֵית, וּלְמַעֲשֵׂה אֲנִי חוֹטֵף דְּבָר טוֹב פֶּה וְשֵׁם, וְשֵׁם זֶה אוֹחוֹ.

אֲנִי מְגִיעַ לְכָל דְּבָר בְּאִחוּר, וְזֶה כָּל כֶּךָ מִפְּרִיעַ לְאִשְׁתִּי, אֲבָל אֲנִי סוֹבֵל מִזֶּה הֶרְבֵּה יוֹתֵר, לִי מִפְּרִיעַ יוֹתֵר שֶׁאֲנִי לֹא מְסַפִּיק כְּלוֹם.

אֲנִי מְרַגֵּשׁ כִּזֶּה אָדָם רַקְנִי, בְּטֶלֶן בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, אִידֵךְ אֲנִי יוֹכֵל לְהִתְחִיל לְחַיּוֹת עִם סִדְרָה? לְהִתְפַּלֵּל בְּזְמַן, לְלַמּוֹד בְּזְמַן, לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֶּדֶם בְּזְמַן, אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שִׁיעֵץ לִי אִידֵךְ לְהִתְנַהֵג.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בֹּא, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ שְׁכֵט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבּוֹד ... נִרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אֵל תִּשְׁבֵּר, לֹא קָרָה כְּלוֹם שְׂאֵתָה טְפוּס שְׁמִגִּיעַ בְּאִחוּר, אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת יְהוּדִי כִּשְׁר אֶפִּילוֹ שְׁלֹא מְגִיעִים בְּזְמַן. תִּשְׁמַח שְׂאֵתָה חוֹטֵף דְּבָרִים טוֹבִים, תִּשְׁמַח שְׂאֵתָה חוֹטֵף פֶּה כְּמָה מִיָּלִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְשֵׁם כְּמָה מִיָּלִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּשָׂמִים זֶה חָשׁוֹב מְאֹד.

אִם אֵתָה רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְסוּדָר וְלֹא לְהִיּוֹת בְּטֶלֶן - תַּעֲבֹד עַל שְׂמִחָה, לְשָׂמוֹחַ שְׂאֵתָה יְהוּדִי, לְשָׂמוֹחַ עִם הַמְצוּוֹת שְׂאֵתָה זוֹכָה לְקִיּוֹם. אֵל תִּחְשׁוֹב שְׂזֶה דְּבָר קָטָן,

אָחִי, בְּזֶה טְמוּן הַכֹּל; שְׂמֹחָה הִיא סוּד הַהֲצֵלָחָה, לְשִׂמּוֹחַ עִם הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שְׁעוֹשִׂים. רַבְּנוֹ אָמַר לָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד פְּעָמִים (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א, סִימָן רַפְכ), שְׂחִיבִים לְשִׂמּוֹחַ עִם הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֵׁישׁ לָנוּ. רַבְּנוֹ אָמַר (שם): "כִּי רוֹב בְּנֵי אָדָם שְׂרַחֲוֹקִים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, עֶקֶר רַחֲוֹקִים הוּא מַחְמַת מָרָה שְׂחוּרָה וְעֲצָבוּת", רוֹב הַאֲנָשִׁים שְׂרַחֲוֹקִים מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, זֶה בְּגִלְל מְרִמּוֹר וְדִכְאוֹן.

לְכֵן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אָחִי הָאֱהוּב שְׂתַעֲשֶׂה הַכֹּל הַעֶקֶר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּעֲצָבוּת אֵי אֲפֹשֶׁר לְפַעֵל כְּלוּם, תוֹעִים רַק יוֹתֵר וְיוֹתֵר. מוֹהֲרָא"ש אָמַר, הָאָדָם יִכּוֹל לְמַדֵּד אִם הוּא נִמְצָא בְּקִדְשָׁה וְכוּ' אוֹ בְּטִמְאָה וְכוּ', אִם הוּא שְׂמֵחַ - הוּא נִמְצָא בְּקִדְשָׁה, כִּי עֲצָבוּת הִיא טִמְאָה וְשִׂמְחָה הִיא קִדְשָׁה, מַגִּיעִים לְדִרְגָּה הַכִּי גְבוּהָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...



הָאֵם מְתֵר לְהַתְקַלַּח אַחֲרֵי הַמְקֻנָּה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוּד רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֵילוּ פִינוּ מְלֵא שִׁירָה כִּים אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִים לְהוֹדוֹת, אֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהוֹדוֹת מְסַפִּיק לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַחִיּוּק וְהַעֲצוּת שְׂאֲנִי מְקַבֵּל בְּקַבִּיעוֹת מֵהַשִּׁיעוּרִים וְהַמְכַתְּבִים שֶׁל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א.

שְׂמַעְתִּי שֵׁישׁ עֲנָן לֹא לְהַתְקַלַּח אַחֲרֵי הַמְקֻנָּה, הָאֵם זֶה נְכוּן?

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בֵּא, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ שְׁבָט, שְׁנַת ה'תַּשְׁפ"ה

לְכַבּוּד ... גִּירוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַבְּנוֹ וַי"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב, סִימָן קכג): "מְקֻנָּה אֵינָה מְזַקֶּת כְּלָל,

וְהַדְּאִקְטֵעַר שְׂיֵאמַר לוֹ שְׂמֻקְנָה מְזַקֶּת, אֵינּוּ דְאִקְטֵעַר כְּלָל", אַדְרַבָּה, מְקֻנָּה הוּא

מאד בריא וחשוב לכריאות האדם, כי האדם מלא בנקבים קטנים בגופו שמשם יוצאת הזעה מהאדם, הנקבים האלו צריכים להיות פתוחים, ועל ידי המקנה הם נפתחים, וכך האדם מבריא.

אשרי האדם שהולך בכל יום למקנה. רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות המסקת הדיון, סימן כב): "על ידי טבילת מקנה נתבטל הצרות, וישועה באה", ואחד שיש לו עור רגיש, הוא לא יכול לסבול את הכלור שמכניסים למקנה, או מסבות אחרות - יכול להתקלח אחרי המקנה, זה לא סותר את המקנה, מי שטובל במקנה - אומר רבי נתן זכרונו לברכה - יש לו תקנה, הוא יתקן הכל. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



איך מתקנים את הפעם והפגיעה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני נהג בהסעה של מוסד, ויש אמא אחת שלא מחכה בחוץ להסעה, אני צריך לצפר שם כל יום עד שהיא יוצאת, ולאחרונה סבלנותי פקעה והחלטתי שזהו זה, אני עוצר גותן צפירה וממשיך לנסע.

בכמה ימים האחרונים היא רדפה אחרי האוטובוס כמה פעמים וצעקה עלי למה אני לא מחכה, אבל התאפקתי ולא עניתי כלום. היום עצרתי לפני הבית וצפרתי, חפיתי וספרתי עד עשר והתחלתי לנסע. למעשה היא רדפה אחרי האוטובוס והרגשתי שהדם עולה לי לראש, היא התחילה להוכיח אותי למה אני לא מחכה לה, ואני התחלתי להרים עליה כאלו צעקות שמאז שאני נהג הסעות עוד לא צעקתי כך על אמא, אני ממש מתבייש מעצמי, אני לא זוכר את עצמי כועס ככה כמו שכעסתי היום, ממש לא הייתי אני, כל הגוף שלי רעד מעצבים.

השאלה שלי עכשו מתחלקת לשלוש. אחד, איך זה יכול לקרות, הרי אני כבר כל כך הרבה זמן אצל רבנו, ונראה לי שאני רק הולך אחורה. שנית, איך אני יכול לתקן את העבירה של פעם? ושלישית, היתה שם עוד אמא ששמעה שאני צועק, ואני רוצה לדעת אם אני צריך לבקש ממנה סליחה כי אולי היא התבזתה כשצעקתי עליה בפני אחרים, ואם כן, איך?

הָאָמֶת הַיָּא שְׁאֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א לְשֵׁאוֹל אֶת הַשְּׂאֵלָה הַזֹּה, אֲבָל אֲנִי חוֹשֵׁב שֵׁאוֹלִי זֶה יְהִי תִיקוּן בְּשִׁבְלִי, שְׁאֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ לְסִפּר אֶת זֶה וְלִשְׂאֵל אִידָּ לְתַקּוּן.

יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֵזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֻשַׁת בֵּא, רֹאשׁ חוֹדֶשׁ שְׁבָט, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... גְּרוּ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה הַשְּׂאֵלָה בְּכָלֵל? בְּנֻדָּאֵי שְׂאֵתָה צְרִיף לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, אִם מְבִיָּשִׁים מִיִּשְׁהוּ אַחַר - חִיבִים לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה.

תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ שְׁיִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכַּעַס, תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תְּצִיל אוֹתִי מֵהַמְדָּה הַרְעָה שֶׁל כַּעַס. אֲנִי מְאַבֵּד עֲשֵׂתוֹנוֹת כְּשֶׁמִּשְׁהוּ לֹא הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ שְׁלִי, אֲנִי מְאַבֵּד אֶת הַשְּׂכָל שְׁלִי, אֲנִי צוֹעֵק וּמְבִיָּשׁ אֶת מִי שְׁמַרְגִּיז אוֹתִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מָה קוֹרָה אֵתִי? לְמָה אֲנִי מִתְרַגֵּז כָּל כּוֹךְ? תְּצִיל אוֹתִי, תַּעֲזֹר לִי וְתֵן לִי אָמוּנָה חֲזָקָה, שְׁלֹא אֲאַבֵּד עֲשֵׂתוֹנוֹת, שְׂאֲדַע וְאֲזַכֵּר שְׂאֵתָה לְיָדֵי, אֵתָה רוֹאֶה כָּל מָה שְׁאֲנִי עוֹשֶׂה. תְּצִיל אוֹתִי שְׁלֹא אֲתַרְגֵּז מֵאֶף אַחַד, תַּעֲזֹר לִי אֲבָא שְׂאוּכַל לְתַקּוּן, תְּסַלַח לִי עַל כָּל עוֹוֹנוֹתִי, תַּעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל הַמְדָּה הַמְגַנְנָה שֶׁל כַּעַס".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...



הֵאֵם מִתֵּר לְעִבּוֹר עַל הַפְּרֻשָּׁה אוּ לְלִמּוּד חוּמֵשׁ בְּלִילָה?

שְׂאֵלָה :

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הֵאֵם מִתֵּר לְעִבּוֹר עַל הַפְּרֻשָּׁה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם אוּ לְלִמּוּד חוּמֵשׁ בְּלִילָה?

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

חומש לבד - בלי רש"י - לא לומדים בליה, האריז"ל הקדוש הקפיד שלא ילמדו בליה (שער המצוות, פרשת ואתחנן), אבל עם רש"י הקדוש אפשר לעבור על הפרשה גם בליה.

הדבר הכי טוב הוא - לעבור על הפרשה מיד אחרי שחרית, מחלק לפי ימות השבוע. אנשים מחפשים סגולות שלא היו ולא נבראו, בשעה שיש את הסגולה הכי גדולה והכי קדושה של שנים מקרא ואחד תרגום. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות ח.): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכים לו ימיו ושנותיו"; וכן נפסק בשלחן ערוך (אורח חיים, סימן רפה), שכל אדם מחיב לסיים בכל שבוע את הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום, ומי שעובר על הפרשה - זוכה לאריכות ימים ושנים; זו הסגולה הכי טובה לחיים טובים, וזה מציל את האדם מכל רע.

אסור לאדם להטעות את עצמו, צריכים לחיות עם המציאות, אם מחכים עד סוף השבוע - מפסידים את המצוה הזו, וכן עוברים ימים ושנים בלי לעבור על הפרשה. אפשר לסמוך על ההלכה שפוסק השלחן ערוך (שם, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", והמשנה ברורה מביא (שם, סעיף קטן ח) מהגר"א זכר צדיק לברכה, שפך הוא נהג, בכל יום הוא עבר קצת על הפרשה; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה; כשהולכים בדרך הזו, אזי אפשר להיות בטוחים שסיימו בכל שבוע את הפרשה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



האם מתר ללכת לבית החיים בלילה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

האם יש בעיה ללכת לבית החיים בלילה, כשרוצים ללכת לצינון של צדיק, אבל זה נמצא בבית החיים שיש בו גם קברים של יהודים שלא היו שומרי תורה ומצוות רחמנא לצלן? כי אולי יתכן שמסתובבים שם שדים ורוחות.

אני רוצה ללכת רק לצינונו של הצדיק ולומר שם תיקון חצות, לעשות התבודדות, ולומר תהלים, אחרי שהלכתי למקוה.

ישר כח על כל החיזוק שאני מקבל מראש הישיבה שליט"א, ברוך השם זכיתי להיות אצל רבנו ז"ל באומן בראש השנה האחרון, למרות כל המניעות הקשות, זכיתי גם להיות בצינונו של מוה"רא"ש ואמרתי שם את כל ספר התהלים.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בא, ב' שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

זהו דבר גדול ללכת לקברי צדיקים, לשפוף שם את הלב ולהתפלל לישועות. הזוהר הקדוש אומר (פרשת שלח, דף קנח:), כשראה כלב שמשה רבינו ברוך רק את יהושע בן נון שינצל מעצת המרגלים והוא לא קבל את הברכה, "אשתמיט מנייהו", הוא עזב את המרגלים, "ואתי לגבי קבריאי דאבהן", והלך לחברון לקברי צדיקים, "וצלי תמן צלותיה", הוא בקש שם מהשם יתברך שלא תפס בעצת מרגלים לחלק על משה רבינו, הזוהר שואל איך יתכן שכלב הלך לחברון להתפלל במערת המכפלה לבדו, הרי היו שם בני הענק, איך הוא לא פחד מהם?! 'אומר הזוהר הקדוש (שם): "אבל מאן דאיהו בדוחקא, לא אסתפל מדי", מי שנמצא בצרה - לא מסתפל על שום דבר, "כף פלב, בגין דהנה בדוחקא, לא אסתפל מדי, ואתא לצלאה על קברי אבהן, לאשתזבא מעיטא דא", כך גם היה כשכלב ראה שהוא בסכנה גדולה - הוא רץ אל קברי צדיקים להתפלל, הוא לא

הסתכל על כך שנמצאים שם בני הענק; רואים מזה את גודל המעלה של הליכה לקברי צדיקים.

לא הולכים לבית העלמין בלילה, אבל אם רוצים רק לעבור את הקברים כדי להגיע לקבר של הצדיק - זו לא בעיה.
השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...



מה אני יכול לעשות לטובת נשמתו של סבי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

סבי נפטר, ברוד דין האמת. מה אני יכול לעשות לטובת נשמתו?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הדבר הכי גדול שאתה יכול לעשות בשביל סבא שלך - שתפיץ את העצות והחזיק של רבנו ז"ל לעם ישראל.

למעלה בשמים הדבר הכי גדול הוא מי שמחזיר את נשמות ישראל אל השם יתברך. מוהר"א ש מספר, כשהצדיק הקדוש רבי יצחק מדרוביטש זכותו יגן עלינו נפטר, הגיע רש"י הקדוש לקדם את פניו למעלה בשמים ושאל אותו: "אלו מעשים טובים עושה בנה רבי מיכל מזלוטשוב, שלמעלה בשמים עושים כזה רעש ממנו?" ענה לו אביו, רבי יצחק מדרוביטש: "הוא משקיע כוחות בתפלתו וכו'", אמר לו רש"י הקדוש: "על זה לבר לא היו עושים ממנו כזה רעש פה בשמים; הרבה צדיקים משקיעים כוחות בתפלתם ולא עושים מהם כזה עסק", ענה ואמר האבא רבי יצחק: "הוא לומד בהתמדה רבה", ענה לו רש"י הקדוש: "זו גם לא

יְכוּלָה לְהִיּוֹת הַסִּבָּה כִּי הִרְבֵּה צְדִיקִים לִוְמָדִים בְּהַתְמָדָה רַבָּה אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל זֶה לֹא נַעֲשֶׂה בְּזֶה רַעַשׁ, אֲזִי הוּא אָמַר: "בְּגִלְלֵי הַחֶסֶד וְהַצְדָּקָה וְכוּ'", וְרַשׁ"י עֲדִין לֹא הִסְבִּיחַ אֹתוֹ, עַד שֶׁרַבִּי יִצְחָק מְדֻרְבֵּיטֵשׁ אָמַר לוֹ: "אוֹלֵי בְּגִלְלֵי שֶׁהוּא מַחְזִיר אֲנָשִׁים לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ? הוּא עוֹסֵק בְּזֶה מְאֹד חֲזָק", אָמַר רַשׁ"י הַקְּדוּשׁ: "עַכְשָׁיו אֲנִי מִבִּין כְּבָר מְדוּעַ הוּא כָּל כָּף חָשׁוּב..."

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...



איש אמונות

אל תהיה כל כך עצבני

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בשלח, ד' שבט, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

היום הוא יום ההלווא של הצדיק הגדול רבי משה ליב מסאסוב זכותו יגן עלינו, הוא אמר לפני פטירתו שהוא לא יכנס לגן עדן רק אם הוא יוכל לטאטא את הגיהנום מכל הנשמות, וצדיקים ספרו שכוף היה, וכך זה גם נשאר, שבכל שנה בד' שבט הצדיק מטאטא את הגיהנום.

מוהרא"ש מספר, לצדיק הזה היה מנהג קדוש, בכל יום אחרי התפילה בדרךכו לביתו הוא היה עובר בביתם של האנשים השבורים, יתומים ואלמנות, ומאחל להם 'בקר טוב' בחייו; כולם פבר המתינו לו, כולם ישבו על המדרגות מחוץ לביתם והמתינו ל'בקר טוב' החם, הם הרגישו כל כך טוב עם זה, הם הרגישו ממש שהצדיק הוא אבא שלהם.

כך תעשה גם, אתה לא צריך לעבור בכל הרחובות וכו', אבל איפה שאתה במילא הולך, אתה יוצא מבית הפנסת אחרי התפילה, אל תהיה כל כך עצבני ותעבר ליד אנשים בלי לומר שלום, בלי לחייך, תדרוש בשלום כולם בחייו גדול, אפשר לקנות עולם הבא בחייו אחד, במילה טובה.

כל שכן בבית, לאשתך וילדיך; תדרוש בשלוםם ותחייך אליהם ותן מילים טובות, זה דבר כל כך קדוש, לשמח את האישה והילדים, זה כל כך גדול, בפרט עכשו בימי השוככים כשאנחנו מתקנים את כל מה שצריכים לתקן - אפשר לתקן הכל כשמשמחים יהודי, משמחים את האישה והילדים.

תַּעֲשֶׂה טוֹבָה לְזוּלָת, תוֹשִׁיט יָד לַיהוּדֵי אַחַר, הֲרִי הָעוֹלָם עוֹמֵד רַק עַל חֶסֶד, הָעוֹלָם נִבְרָא רַק בְּשִׁבִיל שִׁיעֲשׂוּ חֶסֶד. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ת, ה), לִפְנֵי שֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן הוּא שָׂאֵל אֶת הַמַּלְאָכִים אִם לְבָרָא אֶת הָאָדָם, הִגִּיעוּ קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת שֶׁל מַלְאָכִים, קְבוּצָה אַחַת אָמְרוּ כֵּן, קְבוּצָה אַחַת אָמְרוּ לֹא, "חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא, שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֲסִדִים"; זֶה תִּיקוֹן שׁוֹכְבֵי"ם, שֶׁעוֹזְרִים לְאַחֲרִים, וְאֵת זֶה תִּלְמַד לִילָדִים שֶׁלָּךְ, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם יְלָדִים אַחֲרִים, אִף פְּעַם לֹא לֹמֵר לֹא לַיהוּדֵי אַחַר. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...



אֵין אָדָם מֵת אֶלָּא מֵתוֹךְ בְּטֵלָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרַשְׁת בְּשַׁלַּח, ה' שְׁבֻט, שְׁנַת ה'תשפ"ה
לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

הַדָּבָר הַכִּי גְרוּעַ הוּא לְלַכֵּת בְּטֵל. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (פְּתוּבוֹת נט):
"בְּטֵלָה מְבִיאָה לַיָּדִי זְמָה", מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּטֵל - מַגִּיעַ לְנֶאֱוָף, מַגִּיעִים לְהַסְתַּפְלוּת
בְּלִכְלוּךְ, יוֹשְׁבִים שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת לֵיד הַמְכַשֵּׁף (מַחֲשֵׁב), צוֹפִים בְּכֹל הַלְכְלוּךְ
שֶׁבְעוֹלָם, עַד שְׁנוּפְלִים לַפָּגַם הַבְּרִית, מַגִּיעִים לְעִבְרָה הַמְרָה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע
לְבְטֵלָה רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שֶׁהַעֲבָרָה הַזֹּאת גּוֹרֶמֶת לְמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, עַד שְׁחוּשְׁבִים
מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת, מִחֲפָשִׁים רַעַל, לּוֹקְחִים סְמִים, שׁוֹתִים אֶלְכוּהוּל.

מָאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, עֲכָשׁוּ בִימֵי הַשׁוֹכְבֵי"ם, כְּשֶׁאֲנַחֲנוּ מִתְקַנְנִים הַכֹּל - יוֹתֵר אֵל
תִּסְתַּוֵּב בְּטֵל. דְּבָר רֵאשׁוֹן תְּבוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֶת שְׁלוֹשׁ הַתְּפִלוֹת, אֵל
תִּתְפַּלֵּל בְּמִשְׁרָד, תִּתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּמִנְיָן, וְתִקְבַּע לָךְ שִׁיעוֹר לְלִמּוּד חוֹמֶשׁ,
מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא, הַלְכָה, וְאֵת סִפְרֵי רַבֵּינוּ ז"ל.

תַּחֲפֵשׂ עֲבוּדָה, קַח אֶת הָעֲבוּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁמַּצִּיעִים לָךְ, אֵל תַּעֲשֶׂה חֲשׁוּבוֹנוֹת
מִטְּפָשִׁים, כִּי לְלַכֵּת בְּטֵל זֶה הַדָּבָר הַכִּי גְרוּעַ.

מוֹהֲרָא"שׁ מְבִיא פֶּחַד שֶׁל דְּבוּר מִחֲזוֹ"ל, (אֲבוֹת דְּרַבֵּי נֶטוּן, פְּרָק יא): "אֵין אָדָם מֵת

אֵלָא מִתּוֹךְ בְּטֻלָה, אָדָם מֵת מֵרַב בְּטֻלָה, אֵל תֵּשֵׁב לִיד הַמְּכַשֵּׁף (מִחֻשָּׁב), אֵלָא תַעֲשֶׂה מִשְׁהוּ; לָךְ לְהַפְצָה, תַעֲשֶׂה מִשְׁהוּ.

לָךְ לְטִיֵּל עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תִּגִּיד לוֹ מִיֵּלָה, תִּגִּיד כְּמָה מִיֵּלִים, תִּגִּיד לוֹ עַד כְּמָה אֶתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב, תִּגִּיד לוֹ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תִּרְחַם עָלַי, תַעֲזֹר לִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדֵי כָּשֶׁר, אֲנִי כָּל הַזְּמַן נוֹפֵל בְּעֵבְרוֹת, אֲנִי כָּל הַזְּמַן עוֹשֶׂה שְׁטוּיּוֹת, מַה יְהִיָּה אֵתִי? אֵיךְ אוֹכֵל לַעֲזוֹב כְּבָר אֶת הַדְּרֹךְ הַרְעָה וְלַחֲזוֹר אֵלַיךְ, לַעֲשׂוֹת רַק טוֹב?" הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הַעֲנִינִים.

...



עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד אֲבָל קְדוּשָׁה, לֹא לְהִתְיַאֵשׁ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - ב' פְּרַשְׁת בֵּא, כ"ח טִבְת, שְׁנַת ה'תשפ"ה

יִקְרִי ... גְרוּ יְאִיר, מְנַהֵל מוֹסְדוֹת הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ בְּאַרְץ הַקּוֹדֶשׁ

קַבְּלֵתִי אֶת הַדְּעֵתָךְ.

מְאֹד כּוֹאֵב לִי שֵׁשׁ לָךְ חִלִּישוֹת הַדְּעֵת וְכוּ', אֶתָּה חוֹשֵׁב מַה חִסֵּר לָךְ כָּל הַדְּבָר הַזֶּה, אִם בָּאִים בְּטַעֲנוֹת וְכוּ', אֶתָּה רוֹצֵה לַעֲזוֹב וְכוּ' וְכוּ'; בְּרַצוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ מְאֹד שְׁלֹא תַעֲזוֹב אֶת עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ לְבָנוֹת אֶת מוֹסְדוֹת הַיִּכָּל הַקּוֹדֶשׁ בְּאַרְץ הַקּוֹדֶשׁ שְׂמִתְנַהֲלִים כְּפִי שֶׁקַּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ הַגְּדוֹל מוֹהֲרָא"ש זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁפֹלֵל לָנוּ דְרֹךְ לְפִי רַבְּנוּ ז"ל אֵיךְ לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ.

דַּע לָךְ שְׁזוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה וְעֲבוּדָה קָשָׁה. זוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד; עוֹבְדִים עִם יְלָדִים, עוֹבְדִים עֲבוּדַת פָּרֹךְ וּמְשַׁלְמִים לָךְ רַעַה תַּחַת טוֹכָה, סוֹפְגִים גְּעֵרוֹת, בָּאִים אֵלַיךְ בְּטַעֲנוֹת, נַעֲלָבִים. אֲנִי יְכוֹל לְחַזֵּק אוֹתָךְ כִּי אֲנִי עוֹבֵר אֶת זֶה, יֵשׁ לִי אֶת זֶה לְמַעַל מַעֲשָׂרִים שָׁנָה, נִקְרָעִים לְמַעַן הַשָּׁנִי, מִקְדִּישִׁים הַכֹּל כְּדִי לַעֲזוֹר לְאַחֲרִים, וּבִסוּף יוֹרְקִים לָךְ בְּפָנִים, מְדַבְּרִים נִגְדָּךְ, בָּאִים בְּטַעֲנוֹת.

בְּכֹל זֹאת בְּרַצוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ מְאֹד, אֵל תַּעֲזוֹב אֶת עֲבוּדַת הַקּוֹדֶשׁ שְׁלָךְ, הַתַּחֲלֵף - אֶתָּה צְרִיךְ לְסַיֵּם. מוֹהֲרָא"ש אָמַר לָנוּ כְּשֶׁהִגַּעְנוּ לְסַפֵּר לוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְפָתוּחַ תַּלְמוּד תּוֹרָה שֶׁל בְּרַסְלָב בְּאַמְרִיקָה: "אִם פּוֹתַחִים אֵי אֶפְשֶׁר לְחַזֵּר אַחֲרָה", הַמְּלִים

האלו עדיין מהדהדים באזני, אין דבר כזה לחזור לאחור. רבנו אמר לפני פטירתו (חיי מוהר"ן, סימן ריח): "גמרתו ואגמרו", אלו מלים עבונונו, לא לחזור לאחור, לא לעזב את עבודת הקודש.

מה אתה בחלישות הדעת? אני מקבל כאלו דרישות שלום יפות על התלמוד תורה ובית פיגא מכל הערים, החל מירושלים ובני ברק - עד טבריה, בכל יום אני מקבל מכתבים מהורים שמודים, אז מה אתה נבהל? שלא לדבר מהישיבה... בית חרשת של אמונה, של יראת שמים ומידות טובות. אני לא מתבייש שהישיבה נמצאת בבית הכנסת, אני לא צריך להחביא את הישיבה שלא יראו מה קורה ולעשות תמונות יפות בעתונים וכו', הישיבה יכולה להיות בבית הכנסת, ומתר לבחורים לרקד ולקפץ וכו', העקר שזה יהיה עם יראת שמים ושם שמים יהיה שגור על פיהם, את זה יש ברוך השם, כל מילה אצל הבחורים היא 'תודה השם', 'אבקש מהשם'.

אם הורים מתקשרים אליך בטענות - תקשיב להם ותמסר לי את הטענות ואת הפרטים, ועם התבודדות נעשה מה שנכון, תמיד תקשיב להורים. היה לי עכשו ספור, בקריה הקר מקפיא, וחלק מהמשפחות לא גרות על הכביש שההסעה יכולה לקחת את הילדים ישר מהבית, הם צריכים לשלח את הילדים לכביש, והקר עז כל כך, ונהגי ההסעות לא כולם באים בזמן, הילדים קופאים מהקר, וכשאמא מתקשרת למשרד לבכות, עונים לה: "תבקשי מהשם יתברך", זו רציחה לענות כך, "תבקשי מהשם יתברך"; את זה האדם צריך להגיד לעצמו, וכשהורים באים בטענה צריכים להקשיב להם ולתת להם הרגשה שמשתתפים בצערם, מבינים אותם, ולראות מה אפשר לעשות.

שוב אבקש ממך, אחי הקר חזק ואמץ בכל כחך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



סעודת ראש חודש לנשות המשך

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחי'

טוב מאד שתאספו מידי ראש חודש את הנשים, לערוך סעודת ראש חודש, ולתת לכל אשה את ההזדמנות להגיד מה אפשר לשפר במשך, במה אפשר להקל על העבודה.

ראש חודש הוא זמן מתאים לעשות את זה, כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (פרקי דרבי אליעזר, פרק מה), ראש חודש הוא חג לנשים, את החג הזה נתנו להן על שהיו חזקות באמונת חכמים, הן לא רצו לעזוב את משה רבנו, ולא הלכו עם הערב רב שהסיתו נגד משה רבנו; אז תתישבו ביחד, כל העובדות המסורות של המוסד, ותודו להשם יתברך שיש לכן כזו עבודה קדושה, אתן בונות את המשכן, את בית המקדש.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מדרש הגדול ויקהל לה, כב), הנשים היו הראשונות שהביאו את הכסף לבנות המשכן, לפני הגברים, ולכן הן זכו להכנס לארץ ישראל, והגברים לא נכנסו לארץ ישראל, כי לנשים יש אמונת חכמים חזקה יותר.

גם בחטא המרגלים, כשכלם בכו שהולכים להכנס לארץ ישראל, והקדוש ברוך הוא עשה את הגזרה שכל אלו שפכו לא נכנסו לארץ ישראל, הגזרה היתה רק על הגברים, כמו שכתוב (במדבר כו, סה): "כי אמר ה' להם, מות ימתו במדבר, ולא נותר מהם איש, כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון", כתוב איש, לא כתוב אשה (במדבר רבה כא, י).

תתחזקו ותחזקו את כל העובדות, תגידו להן שעל כל התורה, התפילה, קדשה, ויראת שמים שיוצאות מהמוסדות הקדושים מהכל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא - יקבלו שכר כל אלו שעוזרים.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...



קח בחורים מהישיבה שיעזרו לבנות ולתקן

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד ... גרו יאיר

יישר כח שאתה עומד לימינו של המנהל, המנהל מסור אלי מאד.

ותודה מיחדת שאתה לוקח את הבחורים מהישיבה שיעזרו; זו הדרך שאפשר
לחזק ולבנות בחורים, על ידי שגורמים להם לשמש את רבנו, נותנים להם מילים
טובות; זה נותן להם בטחון עצמי וזה שומר עליהם מרע.

בכל פעם שאתה מתקן משהו במוסד אל תעשה את זה לבד, קח בחור (פמוכן
בידיעת המגיד השיעור, ובכשיותו). מאד אכיר לך טובה על הפרט הזה, עוד יותר
מעצם העזרה; לעזור זה גם מאד מאד חשוב, אבל לקחת אתך בחור ולבנות אותו
על ידי שנותנים לו הרגשה של חשיבות, ומראים לו שהוא מסגל והוא מצלח - זה
עולה על הכל.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.



בלי הי"ש, זין וסיגריות, אין חובות

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד יקירי ... גרו יאיר, קרית ברסלב

ברצוני לבקש ממך שתכבד את בית הפנסת ואת סביבת בית הפנסת, זה לא
יפה שאתה מעשן בקדמת בית הפנסת; אתה יודע שרבנו לא רצה שנעשן (סיי מוהר"ן
סימן רעג, תעב), אז לא יפה לעשן בד' אמות של רבנו.

כמו כן אל תביא יי"ש לבית הפנסת, אם רבנו לא רצה שישתו - אי אפשר
לבוא לבית הפנסת שלו ולעשות אחרת מרצונו.

גם אצלך בבית - אם תחשב את הכסף שאתה מבזבז על יי"ש, זין, סיגריות -
אתה תראה שאלו החובות שלך, ואם תעזב את זה - אין יותר חובות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.



להשאיר רגועים ושמחים כשיש וכוהים

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה

מרת ... תחנ'י

קבלתי את המכתב.

תנו מילים טובות, ואם פורץ ופוח בין הנשים - תשארו רגועים ושמחים. אף אחד לא רע ולאף אחד אין פונה רעה, אנשים מותשים, ולכן נדמה שרוצים להכאיב וכו'.

הדבר הכי גדול הוא, להיות בשמחה בזה שאנחנו יהודים ואנחנו בניו של השם יתברך; זו צריכה להיות כל השמחה שלנו.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...



לשאב חיות מ'לשמש את רבנו'

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה

... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

יישר כח גדול שאתה מחזק את אשתך שתמשיך לעזור בבית הספר בית פיגא. שלא יפריע לך שיום אחד אומרים לאשתך תהיי מורה פה, ולמחרת מבקשים ממנה תהיי סיעת כאן, ואחר כך אומרים לה היום תעשי כך ומחר כך וכו'; מה זה משנה אם יש משרה מגדרת? העקר הוא, שמשמשים את רבנו, משקיעים את הזמן, את הכוחות - בעזרה לחנך את בנות ישראל בקדושה וטהרה, באמונה וצניעות; צריכים לשאב חיות מזה שאני משמשת את רבנו'.

תתחזק ותחזק את אשתך, ואם אתה רוצה להרגיש אם השכינה בבית - תמדוד את זה לפי השמחה והאהבה שיש ביניכם; כמה שיותר שמחים, וכמה שיותר אוהבים זה את זה - זה סימן שנמצאים בקדושה ושהשכינה שורה בבית.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...



הסעה למורות לבית הספר

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה

... נרו יאיר, מנהל הכספים במוסדות היכל הקודש

אתה צריך לעשות משהו שתהיה הסעה למורות להגיע לבית הספר. עכשו כשהיה הקר הנורא, הקר המצמית - שמעתי שכמה מורות עמדו בקר וקפאו, ויש כאלו שצריכות לטפס את ההר, וברגע שהן מגיעות למעלה הן לא יכולות לרדת בחזרה בגלל הקרח, חייבים לעשות משהו בשביל המורות.

אולי אתה יכול לדבר עם אנשי שלומנו שייעשו את הדבר הנכון עם הכסף, מאשר לבנות לעצמם ארמונות, ומאשר לקנות רכבים יקרים (שעולים רק תוספת של כף וכף דולרים לחדש יותר ממה שהוא משלם עכשו, לשש השנים הבאות) - שישקיעו את הכסף לבנות מוסדות. תראה להם את הדור הקדם, אף אחד לא נשאר עם הרכב שלו, אף אחד לא נשאר עם הדירה שלו, ואלו שעזרו לבנות מוסדות - הם השאירו רכוש; את זכויות התורה של תינוקות של בית רבן - את זה לוקחים.

אבקש ממך, אתה חייב לעשות משהו, אי אפשר לעשות צחוק מהנשים שבאות ללמד את בנותינו, הנשים האלו הן אמהות לילדים, הן היו נשארות בבית בחפץ לב לגדל את הילדים, ובכל זאת הן קמות מקדם ובאות לבית פיגא ועושים צחוק מהן, לא נותנים להן הסעה, פלוני שולח לאמוני ואמוני שולח לפלוני.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...



מה יפה יותר מללבוש מטפחת?

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

מה יפה יותר מללבוש מטפחת? הרי יש לזה את כל הטעמים, זה הרי הלבוש שאתו יושבים בגן עדן. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות יז): "צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, ונהנים מזיו השכינה", הצדיקים יושבים עם פתח על ראשם, ומתענגים מהטעם המתוק והנדיף של להרגיש את השם יתברך. תבקשו מהשם יתברך בכל יום: "רבנו של עולם, מתי אזכה להרגיש טעם, מתיקות - בצניעות שלי? מתי אהב את החן היהודי העדין? רבנו של עולם, אני רוצה לאהב את דרך התורה, לאהב צניעות"; בתפלה מגיעים למקום הכי גבוה. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...



צפייה בקליפים לא משביעה

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה
... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני שמח מאד לשמוע שאתה מתחזק עם העצות של רבנו ז"ל. אני לא מבין את השאלה שלך, כל כך הרבה מכתבים אתה כותב לי שאשתך רוצה מחשב ואתה לא יודע מה לעשות, עכשו פתאום אתה בעצמך כבר רוצה להסתכל בשטויות?

אבקש ממך ברחמים ובתחנונים, אל תגוע במחשב. אם לאשתך יש את זה - זה דבר אחד, רבנו אומר במעשה הראשון (ספורי מעשיות, מעשה א): "כי צריך לשהות שם, כי צריך לשום שכל וחקמה להוציאה", אי אפשר להוציא את בת המלך מהלא טוב בזמן קצר, אבל אתה אל תיגע במכשף.

צפייה בקליפים לא משביעה, לא שייך להגיד ש'רוצים להתאוורר קצת', כי

כמה שיותר מסתכלים בקליפים - כך צריכים יותר להתאונן, זה גורם להיות מתוחים יותר, עצבנים יותר, זה רק נדמה שמתאוננים.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



שתי דקות של הודאה להשם יתברך

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת בא, כ"ח טבת, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

לכבוד יום הולדתכם תקבלי על עצמכם להודות להשם יתברך בכל יום למשך שתי דקות, התודה וההודאה להשם יתברך מביאות את כל הישועות וכל הרפואות, תודה והודאה להשם יתברך - זו הסגולה הכי טובה להכל, לבני חיי ומזוני.

אנשים רואים נסים גלויים; אנשים מספרים שהם היו בצער, בכאב, הם נסו את כל העצות, את כל הסגילות - עד שהם לקחו העצה של רבנו, של להודות להשם יתברך, וזה פתח להם את כל שערי הישועות.

שתי דקות תקדישו בכל יום לפרט בפה את החסדים שהקדוש ברוך הוא עושה אתכם ועם המשפחה שלכם, זו תהיה הקבלה שלכם לשנה זו ולכל השנים, בעולם הזה ובעולם הבא.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...



הדבר הכי חשוב לפרנסה הוא לברח ממחלקת

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בשלח, ו' שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו זאיר

היום יום ג' בשלח הוא יום שהצדיק הקדוש רבי מענדל מרימנוב זכותו יגן

עלינו אומר שסגולה לפרנסה לומר את פְּרִשְׁת הַמֶּן שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגְוּם. לעבור על הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום בזמנו בכל השבועות בזמן זו סגולה לפרנסה, ובדאי כשארמרים את פְּרִשְׁת הַמֶּן שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגְוּם, שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי ברכות, הובא בפרישה על טור אורח חיים סימן א, סעיף קטן יד) מי שאמר פְּרִשְׁת הַמֶּן - מְבֻטָּח לוֹ "שֶׁלֹּא יִתְמַעְטוּ מְזוֹנוֹתָיו", עֵצָם זֶה שְׁמַאֲמִינִים שְׁהֵשֵׁם יִתְבְּרַךְ נוֹתֵן אוֹכֵל, וְדוּאֵג לְכֹל אֶחָד - זֶה מְסַגֵּל לְשִׁפְעַ.

הדבר הכי חשוב בשביל פרנסה הוא לברח ממחלקת, יהיה מה שיהיה, אף פעם לא להכאיב לשני. "מחלקת אחת דוחה מאה פרנסות" (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רעז), מחלקת אחת דוחה מאה פעמים שאדם היה יכול להנשע בפרנסה, תאר לעצמך כמה מר זה; בוכים על פרנסה, מבקשים על פרנסה, עושים סגולות לפרנסה, ובמחלקת אחת, בדבור רע על אחרים, לשון הרע, רכילות, הלבנת פנים - דוחים הכל.

לא להסתבך במחלוקת - זה רק הולך עם תפילה, תבקש על זה מהשם יתברך, שלא תהיה לך שייכות עם מחלקת, אפילו שמיסיתים אותך לשם שמים - תברח ממחלקת. אספר לך מה שהיה לי, כשמוהרא"ש הסתלק הזמנתי מיד פרטיס טיסה לנסע ללונדון, אבל ביום שישי אחרי הלונדון בבורו פארק, כשראיתי מה שקרה וכו' - בכיתי מאד, חפשתי רחוב שקט והתבודדתי ובטלתי את הפרטיס, אפילו שכולם התפלאו, כולם שאלו איך יתכן שאמה לא נוסע ללונדון? עשיתי לעצמי חשבון הגעתי להיכל הקודש כדי לעבוד את השם, מעבר לזה לא מעניין אותי, ואני מבקש מהשם יתברך שלא תהיה לי שייכות עם מחלקת ושלא אכאיב לשני. תלמד את דף הגמרא, תאמר את המלים אפילו בלי הבנה. מוהרא"ש אומר אין ספר פעמים: "גמרא שורפת את כל הקליפות".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



לְאַהֲבָה אֶת הַבְּעַל, לְמִרְוֹת הַנְּסִינּוֹת שְׁלוֹ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת בֵּא, כ"ח טִבֵּת, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֲלֻקְכֶם שְׂאֵתֶם מְחֻזְקִים וּמְעוֹדְדִים אֶת הַבְּעַל, אֲצַלְכֶם מִתְקִים
מִמָּשׁ מֵה שְׂחֻכְמִינּוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (יְכָמוֹת סג): "זָכָה, עוֹזְרָתוֹ", הָאִשָּׁה
עוֹזְרַת לַבְּעַל לְהַצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

לְגַבִּי וְכוּ'; הָאֵמֶת הִיא שֶׁהַבְּעַל הוּא יָקָר מְאֹד, הוּא אָדָם טוֹב מְאֹד, וּמֵה שֶׁהוּא
עָבַר עָלָיו, הוּא טָעָם מִסֵּם הַמּוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, טָעָם מִהַעֲשָׂבִים הַמְרִים - זֶה לֹא
הוֹפֵךְ אוֹתוֹ לְאָדָם רַע, זֶה רַק מְרַאֶה שֵׁיִשׁ לוֹ נְסִיּוֹן גָּדוֹל מְאֹד, שְׂחֻכְמִינּוּ הַקְּדוּשִׁים
אוֹמְרִים (סֵפֶה נב): "כָּל הַגָּדוֹל מִחֲבִירוֹ, יִצְרוּ גָדוֹל הַיְמָנוּ", כִּמְהָ שֶׁהָאָדָם גָּדוֹל יוֹתֵר,
יֵשׁ לוֹ יוֹתֵר נְסִינּוֹת וְכוּ', וְכִשְׂאֵדָם זֹכָה וְיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה טוֹבָה שְׂמִסְתַּפְּלֵת בְּעֵינֵי יָפֵה
עַל הַבְּעַל, וְאִפִּילוֹ כִּשְׂהִיא מִתְרוֹדֵעַת לְנְסִינּוֹת שְׁלוֹ הָאֵהָבָה נִשְׂאֶרַת וְהִיא מְחֻזְקַת
אוֹתוֹ, אִזּוֹ הוּא בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יֵצֵא מִזֶּה וְיִצְלִיחַ יָפֵה בְּחַיִּים.

תִּתְחַזְקוּ וְתִתְחַזְקוּ אֶת הַבְּעַל. אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתוֹ, הוּא יָקָר מְאֹד, וְאֲנִי מְבֹטֵחַ
לְכֶם שֶׁבְּדִרְבָּךְ הַזֶּה שְׂאֵתֶם מִתְנַהֲגִים אִתּוֹ, שְׂאֵתֶם מְחֻזְקִים אוֹתוֹ בְּאֵהָבָה גָּדוֹלָה -
שְׂנִיכֶם תִּצְלִיחוּ מְאֹד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...



מְכַנְסֵי טִיִּיךְ זֹו פְּרִיצוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת בֵּא, כ"ח טִבֵּת, שְׁנַת ה'תשפ"ה

מֵרַת ... תַּחֲנִי', קְרִיַת בְּרִסְלָב

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

מְכַנְסֵי טִיִּיךְ זֶה פְּרִיצוֹת, בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שְׂמְכַנְסִים הֵם פְּרִיצוֹת לְאִשָּׁה - מְכַנְסֵי טִיִּיךְ
הֵם פְּרִיצוֹת; חוּץ מִזֶּה שְׂזָה גַעַל נִפְשׁ, דוּחָה לְרֵאוֹת נְשִׁים יְהוּדִיּוֹת, נִשְׂמוֹת קְדוּשׁוֹת
- מִתְלַבְּשׁוֹת כָּךְ.

תורידו מעצמכם את הפריצות - ותראו ישועות. פריצות היא מלאכים שחורים, קליפות ושדים, הם מביאים את הצרות לבית, אסור לאשה יהודיה ללכת בך.

גם כשעושים התעמלות - אל תלכו עם זה, זה קשקוש שצריכים ללבש מכנסים בזמן התעמלות משום צניעות. חס ושלום ללכת עם מכנסים; לא בשינה, לא ברקוד, אף פעם.

מוהרא"ש כותב במכתב לנשים ביבנאל, כ"ב טבת תשע"ה: "אני מאד מאד מבקש אותך, שתתחזקי יותר ויותר בענייני צניעות, כי זה המשמר שלנו ששומר את נשות ישראל מפל מיני מחלות וחלאים רעים".

מוהרא"ש ממשיך וכותב, כל כך מפחיד, שהוא עשה לעצמו חשבון, על מה חלתה אשתו במחלה המרה השם ישמרנו: "ואני תולה את מחלת אשתי תחי' [עליה השלום], מפני שלא עוררתי אותך יותר ויותר בענייני צניעות".

מוהרא"ש ממשיך ומבקש במכתב: "ולכן אני מאד מבקש אותך, לקבל על עצמך להתחזק בצניעות, ותעשי למען הקדוש ברוך הוא ללכת בצניעות כמו שראוי לבת ישראל תקפידו מאד ללכת עם כסוי ראש שזה היפי והחן של אשה יהודית, ואפילו אם את הולכת עם פאה, תקפידו מאד מאד שהפאה תהיה פאה צנועה וכו', לא ארפה כמו שדה וכו', ולא עם צמות וכו', שזה באמת לא צנוע, וראוי לבת ישראל להתרחק מזה. ודעי לך שהסמ"ק (מצוה ג"ז) כותב שהצניעות באשה היא מצוה דאורייתא, וזה לא רק חומרא".

מוהרא"ש ממשיך וכותב: "וכן תשמרי מאד מאד לא ללכת עם בגדים קצרים מעל הברך, או בגדים צמודים, או שקופים וכו' וכו', שזה מגעיל מאד, ומגרש את השכינה מסביבותיך וכו' וכו'", והאשה שלא מקפידה על זה, מסתוכבים סביבה אלפים ורכבות קליפות ומשחיתים וכו' שמביאים צרות, "ולכן אני מאד מבקש אותך, תהי אשה צנועה כמו שראוי לבת ישראל, ועל ידי זה תמשיכי על עצמך חן וחסד, ולא יחסר לך שום דבר".

מה עוד יש להוסיף על מכתב לבכי כזה, שמוהרא"ש מתחנן אלינו, הוא רוצה שיהיה לנו טוב.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...



תאמר משניות וגמרא בעקשנות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת בשלח, ז' שבט, שנת ה'תשפ"ה

לקבוד ... נרו יאיר

שוכבי"ם הוא זמן שאפשר לתקן הכל, רבנו אמר לנו שלא נעסק בתעניות וסגופים, רבנו נתן לנו עבודות אחרות; ללמוד ולהתפלל, ולהיות בשמחה כל היום.

תקבע לך שיעור בלמוד משניות, בהתחלה יהיה לך קשה להבין, אז תאמר את המלים אפילו בלי הבנה. תאמר משניות פרק אחר פרק, מי יתן שתוכל לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, זה מטהר ומזכך את הנשמה מכל הכתמים. מוהרא"ש אומר שמשניות הן כמו צמר פלדה שמוריד את כל הלכלוך מהכלים, כך גם משניות, זה מוריד את כל הלכלוך מהנשמה. אפילו מי שלדאבונינו נפל לשאול תחתי, הוא חוטא בעברות, בפגם הברית, בהוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, אם הוא ילמד בכל יום משניות בעקשנות, הוא יאמר בכל יום כמה פרקים משניות - הוא יתקן הכל. רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן יט): "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן, אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום יום כך וכך, יהיה איהו שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד"; ורבי נתן ספר (חיי מוהר"ן, סימן תקעג): "כשרבנו אמר זאת, שאלתי את רבנו האם התורה יכולה לעזור לאחד שנפל לעברה של פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן? רבנו צעק עלי ואמר לי: 'וכי אפה יודע את גודל מעלת התורה? התורה גבוהה מהכל'"; ואפילו שאדם מנח לצערנו בעברה של פגם הברית, הוצאת

זָרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אִם הוּא יִלְמַד בְּכָל יוֹם 'כָּךְ וְכָךְ' - הוּא יִהְיֶה יְהוּדִי כָשֶׁר.

תִּלְמַד גַּם גְּמָרָא בְּגִירְסָא. תֹּאמַר גְּמָרָא, בְּהִתְחַלָּה רַק תֹּאמַר גְּמָרָא, דִּף אַחַר דִּף. מוֹהְרָא"ש אוֹמֵר, חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבַת קו:): "גְּמָרָא גְּמוּר זְמוּרְתָא תְּהֵא", אוֹמְרִים עַל זֶה צְדִיקִים, שְׂזֵה מְלִשׁוֹן "לִ'זְמַר' אֶת כָּל הָעֲרִיצִים וְלִהְכָרִית אֶת כָּל הַקּוֹצִים", זֶה מְכָרִית אֶת כָּל הָרַע. גְּמָרָא שׁוֹרְפֶת אֶת כָּל הַקְּלִיפּוֹת, רַבְּנֵי ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א, סִימָן רִיד): "תִּלְמוּד בְּגִימְטְרִיָּא אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמָה 'לִילִית'", תִּלְמוּד בְּגִימְטְרִיָּה כְּמוֹ הַקְּלִפָּה שֶׁמְפִילָה אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית רַחֲמָנָא לְצִלָּן, תִּלְמוּד בְּגִימְטְרִיָּה אַרְבַּע מְאוֹת שְׁמוֹנִים, וְהַקְּלִפָּה לִילִית גַּם בְּגִימְטְרִיָּה אַרְבַּע מְאוֹת שְׁמוֹנִים, "עַל כֵּן יֵשׁ כַּח בְּלִמּוּד הַתִּלְמוּד לְהַכְנִיעַ אוֹתָהּ", כְּשֶׁלּוֹמְדִים גְּמָרָא מְכַנְיָעִים אֶת הַקְּלִפָּה הַזֹּאת.

יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה מֵה לְכַתֵּב לָךְ, אֲנִי צָרִיךְ לְלַכֵּת אֶל הַבַּחוּרִים, הֵם צָרִיכִים הַרְבֵּה חִיזוּק.

הַשֵּׁם יַעֲזוּר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...



תִּלְמִידֵי הַיֵּכָל הַקּוֹדֶשׁ צָרִיכִים כּוֹלֵם לַעֲסֹק בְּהַדְפָּסָה וְהַפָּצָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְפַּרֵּךְ - יוֹם ה' פְּרֶשֶׁת בְּשֵׁלַח, ח' שְׁבַט, שְׁנַת ה'תִּשְׁפָּ"ה

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא, בְּשַׁבַּת פְּרֶשֶׁת יִתְרוֹ - חַל יוֹם הַהִלּוּלָא הָעֲשִׂירִי שֶׁל רַבְּנֵנוּ, אָבִינוּ - מוֹהְרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. נִתְאַסֵּף כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ, כָּל הַתִּלְמִידִים, בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, לְסַעוּדַת מְלוֹה מְלָכָה וְסַעוּדַת הַלּוּלָא, נִתְחַזַּק עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִמוֹהְרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

סַעוּדַת הַהִלּוּלָא תִתְקַיֵּם בְּיַחַד עִם מְסֻבָּה לְקֶרֶן הַדְפָּסָה הַיֵּכָל הַקּוֹדֶשׁ, הַדְּבָר הַכִּי מְתָאִים הוּא לְצַרֵּף אֶת שְׁנֵיהֶם בְּיַחַד, כִּי הַדְפָּסָה וְהַפָּצָה הֵיוּ בְּבַת עֵינֵנו שֶׁל מוֹהְרָא"ש. מוֹהְרָא"ש מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְהַפְּיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, אֶת

הַעֲצוֹת וְהַחֲזוּק לְעוֹלָם. זֶה בְּלִתי נִתְפָּס מֵהַמּוֹהֵרָא "שׁ עֲשֵׂה, אֲבָרָךְ, יָחִיד וּבֹדֵד - זָרַק אֶת עֲצָמוֹ לַחֹבוֹת שֶׁל עֲשׂוֹת אֶלְפֵי דוֹלָרִים כְּדֵי לְהִדְפִּיס סְפָרִים, בְּזִמְנֵן שְׂאָף אֶחָד לֹא יֵדַע מֵהַמְּלָה 'בְּרִסְלָב', אִף אֶחָד לֹא יֵדַע מֵהַ זֶה, וּמוֹהֵרָא "שׁ, אֲבָרָךְ בּוֹדֵד לְבָדוֹ - מְדַפִּיס וּמְדַפִּיס, וּמִסְתַּוֵּב בְּעֲצָמוֹ בֵּין הַבְּתִים וּבְכַתִּי כְּנִסְיוֹת וּמוֹכֵר וּמְחַלֵּק אֶת הַסְּפָרִים, הוּא לֹא מִסְתַּפֵּל עַל אִף אֶחָד, הוּא לֹא מִסְתַּפֵּל עַל בְּזִיוּנוֹת, עַל כָּלוּם. תְּלַמִּידֵי הַיֵּכֵל הַקּוֹדֵשׁ צָרִיכִים כּוֹלֵם לְעַסֵּק בְּהִדְפָּסָה וְהַפְּצָה, אֶחָד בְּכֹסֶף, אֶחָד בְּרִצּוֹן וְאֶחָד בְּטָרְחָה, כְּפִי שְׂרָבִי נִתֵּן אָמַר לְפָנַי הַסְתַּלְקוּתוֹ (וּבְשִׁבְלֵנוּ זֶה כְּמוֹ צְוָאָה מִרְבִּי נִתֵּן זְכוּרוֹנוֹ לְבָרְכָה): "עֲזָרָא הַסּוֹפֵר עוֹזֵב אֶת הָעוֹלָם וְטָרַף פְּסוּל מִתְּגַבֵּר, כְּמוֹ שִׁישׁ הַיּוֹם אֶלְפִים וּרְכָבוֹת טָרַף פְּסוּל; אֵלָא אֲנִי מְקַוֶּה, שְׂדָף אֶחָד מִסְפָּרֵי רַבְנֵנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְהַכֵּל", וְרַבִּי נִתֵּן סִים: "אֲנִי מְצַוֶּה עֲלֵיכֶם, הַעֲבֹדָא שְׁלָכֶם יִהְיֶה לְהִדְפִּיס סְפָרִים, שְׂיִהְיֶה 'יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה', תִּהְיֶה חֲזָקִים בְּ'כֹסֶף' בְּרִצּוֹן וּבְ'טָרְחָא"; (עֲזָרָא הַסּוֹפֵר הַסְתַּלֵּק בְּעֲשָׂרָה בְּטַבַּת; רַבִּי נִתֵּן רָמֵז בְּזֶה עַל עֲצָמוֹ, שְׂהִיְתָה לוֹ נִשְׁמַת עֲזָרָא הַסּוֹפֵר).

מוֹהֵרָא "שׁ הַשְּׂאִיר לָנוּ יְרוּשָׁה, מוֹהֵרָא "שׁ כּוֹתֵב בְּמִכְתָּב בְּיוֹם שְׁנֵי פְּרֶשֶׁת יִתְרוֹ, אֲרַבְעָה יָמִים לְפָנַי הַסְתַּלְקוּתוֹ: "הַשְּׂאִרְתִּי אַחֲרֵי יְרוּשָׁה גְדוֹלָה וְהֵם שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל' שֶׁמִּסְתַּפֵּם כְּבָר עַד הַשְּׁנָה הַזֹּאת לְמַעַלָּה מִשְׂבָּעִים אֶלְף מִכְתָּבִים, וְלִכְן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ תַעֲזְרוּ לִי שְׂיִצְא כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת 'אֲשֶׁר בְּנַחַל' לְאוֹר עוֹלָם, כָּל אֶחָד שְׂיִקַּח עַל עֲצָמוֹ כְּמָה כְּרָכִים לְהִדְפִּיס אֶת זֶה, וְזֶה הִירוּשָׁה הַיְחִידִית שֶׁהַשְּׂאִרְתִּי מִמֶּנִּי", אִז תַּעֲזֹר לְהִדְפִּיס אֲשֶׁר בְּנַחַל, כֶּף יִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בִּירוּשָׁה.

אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתְּבוֹא וְתַעֲזֹר לְקַרְןֵי הַהִדְפָּסָה שֶׁהִקְמֵנוּ בְּקַרְיָה שְׁמִדְפִּיסִים לְלֹא הַפְּסָקָה סְפָרִים קוֹנְטְרַסִים גְּלִיוֹנוֹת - שְׁמוֹהֵרָא "שׁ כְּתָב, קַח חֵלֶק בִּירוּשָׁה, לְעֲשׂוֹת אֶת רִצּוֹנוֹ שֶׁל מוֹהֵרָא "שׁ. מוֹהֵרָא "שׁ כּוֹתֵב בְּצְוָאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "וְלִכְן בְּקִשְׁתִּי מִבְּנֵי וּמִבְּנוֹתֵי וּבְחַתְנֵי, וְתַלְמִידֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִדְפִּיס לִי אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים, וְיִוִּדְפֵס וְיַחֲזוֹר וְיִוִּדְפֵס, וְאִין עַל זֶה שׁוּם "כָּל הַזְּכוּיוֹת שְׁמוֹרוֹת", אֵלָא כָּל מִי שְׂיִדְפִּיס כְּרָף אֶחָד יִנְשַׁע מִן הַשָּׁמַיִם, וְאֲנִי עָרַב עַל זֶה, כִּי הַמִּכְתָּבִים כְּבָר הִצִּילוּ רְכָבוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְלִכְן, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהִדְפָּסָתָם".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



זה נורמלי שמתגעגעים אל אבא

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת ה'תשפ"ה
מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

עכשו כשאבא שלכם עליו השלום נפטר ואתם כל כך הרבה פעמים פורצים בבכי, אתם מהרהרים וכו' וכו', אתם מתחילים להתגעגע כל כך עד שאתם ממש לא מסגלים לעשות כלום; דעו לכם שזה מאד נורמלי שתופסים געגועים אל אבא ופורצים בבכי, זה בריא, אבל תדעו גם שכשהורים רואים שהילדים שמחים זו הנחת הכי גדולה שלכם, זה משמח אותם, הורים לא אוהבים כשהילדים בצער. הדבר הכי גדול שאתם יכולים לעשות עבור נשמת אביכם - שתהיו בשמחה גדולה ותמשיכו בחיים שלכם, ללמוד עם התלמידות שלכם מהשם יתברך, ולשמח את הבעל היקר, לעזור לו בעבודתו הקדושה.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...



ארבע רופאים טובים הצילו את חיי

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת ה'תשפ"ה
לכבוד ... גרו יאיר

אצל מוהרא"ש זכותו גגן עלינו קנה פעם שהרופאים הפחידו אותו שגשאר לו עוד זמן קצר לחיות, מוהרא"ש כותב (אשר בנחל חלק כז, מכתב ד' שיט), שהוא מודה להשם יתברך שהוא מצא רופאים מאד טובים שהצילו אותו וממשיכים להחזיק אותו בחיים; דוקטור פרייליך, דוקטור לרנר, דוקטור וסרמן ודוקטור פלדמן, אלו ארבעת העבודות שרפנו ו"ל נתן לנו. העבודה של להיות בשמחה; דוקטור

פְּרִיילִיךְ הוּא רופא מאד גדול, הוא מרפא את כל סוגי המחלות, רבנו אומר (לקוטי מוֹתֵר״ן חלק ב', סימן כד): "מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו, וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה, וגם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה".

כְּשֶׁהרופאים הפחידו את מוהרא"ש שכתף הוא יצטרף לעזוב את העולם מוהרא"ש ברח לדוקטור לרנר, שהוא לימוד התורה הקדושה, הוא למד תורה בהתמדה, שיעורים כסדרן בכל התורה כולה על פי סדר דרך הלימוד שרבנו ז"ל למד אותנו (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), ופלא על גבי פלא, הרופא הזה הוא רופא גדול מאד וטוב מאד, ומוהרא"ש חי עוד שנים ארכות ונתן חיים למאות ואלפי אנשים.

גם דוקטור פלדמן; מוהרא"ש הלך לשדה, התבודד, דבר אל השם יתברך, שר אל השם יתברך, הודה והלל להשם יתברך.

גם אל דוקטור וסרמן; מוהרא"ש הלך למקוה, למים, וטבל. רבנו אומר (ספר המידות אות המתקת הדין, סימן פא): "המקוה ממתיק הדין".

חזק ואמץ אחי אהובי, השם יתברך גדול ועם ארבעת הרופאים האלו אפשר לראות נסים גדולים; על ידי שמחה (דוקטור פרייליך), על ידי לימוד (דוקטור לרנר), על ידי התבודדות (דוקטור פלדמן) ועל ידי הליכה למקוה (דוקטור וסרמן) - אפשר לרפא הכל, ולהגיע לכל הדרגות. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



השם יעזר שאשתי תסתפר

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פְּרֶשֶׁת בא, ראש חודש שבט, שנת ה'תשפ"ה
לקבוד ... גרו יאיר

חבל שאפה לא מקיים את העצה שדברנו לפני כמה שנים, חבל שהשנים

עוֹבְרוֹת וְאַתָּה כָּאוֹב שְׂאֵשְׁתָּךְ לֹא מִסְתַּפְּרֶת, הִיא מְגַדֶּלֶת אֶת הַשַּׁעַר וְכוּ' וְכוּ', אִם בַּכֹּהֵן שָׁנִים הָאֵלוֹ הֵייתָ מְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּפִילָה קְטָנָה: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר שְׂאֵשְׁתִּי וְהַדּוֹרוֹת אַחֲרֵי יוֹרִידוּ אֶת שַׁעַר הָרֹאשׁ וְיִתְלַבְּשׁוּ בְּעַדֵּינּוֹת כְּמוֹ בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּשׁוּרוֹת" - כְּבָר מְזַמֵּן הֵייתָ רוֹאֵה יְשׁוּעָה, הַבְּעֵיָה הִיא שְׂצָרִיכִים חִיזוּק עַל תְּפִלָּה, בְּקֶשֶׁה מֵהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

תַּתְחִיל עֲכָשׁוּ, תַּעֲשֶׂה לָךְ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם לְבַקֵּשׁ עַל זֶה, תְּבַקֵּשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תַּעֲזֹר שְׂאֵשְׁתִּי תַחֲזֹר לְהִסְתַּפֵּר כְּפִי שֶׁהִיא הֵייתָ עוֹשֶׂה אַחֲרֵי הַחַתוּנָה, תַּעֲזֹר שְׂתַפְּנֵס בָּהּ רוּחַ קְדוּשָׁה, וְגַם הַדּוֹרוֹת אַחֲרֵי כּוֹלָם יִהְיוּ קְדוּשִׁים וְכֹשֵׁרִים, שְׂפוֹלָם יִלְכוּ בְּדַרְךְ הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים".

בַּתְּפִלָּה וְסִבְלָנוֹת אַתָּה תִּגְיַע יִפְהָ מְאֹד.

...



אל תַּעֲזֹב אֶת הַמְּנַהֲגִים הַיְּפִים שֶׁל הוֹרֶיךָ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שִׁבְתְּ קוֹדֶשׁ פְּרָשַׁת בּא, ב' שְׁבֹט, שְׁנַת ה'תשפ"ה

לְכַבּוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

תִּמְשִׁיךְ עִם הַמְּנַהֲגִים הַטּוֹבִים שֶׁלָּךְ; לְהַגִּיעַ לְכַרְסְלָב אֵינן הַכּוֹנֵנָה שְׂצָרִיכִים לְהַפְסִיק אֶת הַמְּנַהֲגִים הַיְּפִים שֶׁהַהוֹרִים נוֹהֲגִים בָּהֶם. אִם אֲצַלְכֶם הַמְּנַהֵג הוּא לוֹמֵר בְּלִיל שִׁבְתְּ אֶת הַקֵּטַע מֵהַזוֹהַר שֶׁמְדַבֵּר עַל גּוֹדֵל מַעֲלַת סְעוּדוֹת הַשִּׁבְתְּ - תִּמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, וְגַם אִם אֲבֵא שֶׁלָּךְ נוֹהֵג לְלַמּוֹד בְּסְעוּדַת לֵיל שִׁבְתְּ אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ נוֹעַם אֱלִימֶלֶךְ - תַּחֲזִיק בַּמְּנַהֵג הַטּוֹב הַזֶּה.

אל תַּעֲזֹב אֶת הַדְּבָרִים הַיְּפִים, מוֹהֲרָא"ש גַּם עָשָׂה כֵּן, בְּמִשְׁךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה מוֹהֲרָא"ש לְמַד בְּכָל שָׁבוּעַ בְּסְעוּדוֹת שִׁבְתְּ אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ נוֹעַם אֱלִימֶלֶךְ. כְּשֶׁהֵייתִי אֶצֶל מוֹהֲרָא"ש בְּשִׁבְתְּ בִּיבְנָאֵל רְאִיתִי אֶת מוֹהֲרָא"ש בְּאַכִּילַת הַדָּגִים, שֶׁהוּא אוֹחֵז בְּיָד אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה וְלוֹמֵד.

תִּמְשִׁיךְ בַּמְּנַהֲגִים הַטּוֹבִים שֶׁלָּךְ, רַק תִּזְרַק אֶת הַמֶּרֶה שֶׁחוֹרָה וְהַעֲצָבוֹת, רַק אֶת זֶה תִּזְרַק וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ מְאֹד.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



שבת שירה מסגלת לפרנסה ולכל הישועות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת בשלח-שירה, שובבי"ם, ט' שבט, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

השבת הזאת שבת שירה מסגלת לפרנסה ולכל הישועות. תתפייס עם אשתך, כי פרנסה יש רק כשחיים בשלום ומכבדים את האישה. רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ט), עשירות ופרנסה הם בזכות האישה.

תנצל את השבת בתפלה והתבודדות. כשאתה הולך לבית הכנסת ואתה חוזר מבית הכנסת אל תדבר שטויות, תנצל את הזמן לתפלות ולהתבודדות, תשוחח גם עם הילדים שלך על אמונה ועל שמחה.

בשבוע הבא ביום חמישי חל חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות. אנחנו צריכים ללמוד מזה, איך גדל עץ? לוקחים גרעין קטן ומכניסים אותו באדמה, הגרעין נרקב ולאט ולאט יוצאים ממנו שרשים עד שנהיה עץ גדול, כך גם כשזוכרים (בראשית ג, ט): "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", אנחנו באים מהאדמה ועוד מעט נצטרף לחזר אל האדמה, כשהאדם בטל ומבטל אל השם יתברך, הוא לא מתגאה, הוא מרגיש כמו גרעין קטן שמכסה בחול, הוא שכן לעפר בחייו - הוא זוכה לגדל לעץ גדול, הוא נהיה צדיק גדול.

ביום רביעי בערב תערוך סעודה בבית עם המשפחה שלך, הילדים שלך וזכרו את זה כל ימי חייכם. תעשה סעודה שמחה, תראה להם את נפלאות הבורא; כל כך הרבה פרות, כל הסוגים, לכל פרי יש מראה אחר, לכל פרי יש טעם אחר, נפלאות הבורא.

בחמשה עשר בשבט חל גם יום ההולדת של מוהרנ"ת זכותו יגן עלינו, אנו מודים להשם יתברך על הצדיקים שמחזיקים אותנו בחיים, ולא נותנים לנו לפול.

אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים הַיּוֹם בְּעֶרְב־שַׁבָּת בְּשִׁלַּח לְהַנִּיחַ פְּרוּרִים בְּשִׁבִיל הַצְּפוּרִים, מִדְּבָרִים עַל זֶה, עוֹשִׂים מְזֵה עֵסֶק עִם הַיְלָדִים, מְלַמְּדִים אוֹתָם שְׂפָכֵל הַדּוֹרוֹת מְגִיעִים הַלְצִים וְלוֹעֲגִים מִהַצְּדִיקִים. מִשָּׁה רַבִּינוּ אוֹמֵר שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹמֵר שְׁלֹא יֵרֵד מִן בְּשַׁבָּת, מְגִיעִים הַלְצִים דָּתָן וְאַבְיָרָם וּמְפֹזְרִים פְּרוּרִים, הֵם רוֹצִים שִׁירְאוּ שְׂמִשָּׁה רַבִּינוּ לֹא יוֹדֵעַ, לְמַעֲשֵׂה הַצְּפוּרִים הִגִּיעוּ וְאָכְלוּ אֶת הַכֶּלֶל, לְזַכֵּר זֶה מִנִּיחִים פְּרוּרִים כִּדֵּי לְלַמֵּד אֶת הַיְלָדִים לְהִזְהָר מִלְצִים שְׂצוּחִקִים וְלוֹעֲגִים מִצְדִּיקֵי אָמֶת. שַׁבָּת שְׂמִחָה.

...





כס"ד

הודעה משמחת

אחרי שרבים מאנשי שלומינו תושבי ארץ ישראל, ביקשו להקל מעליהם את האפשרות להעביר תרומתם להדפסת הספר 'עצתו אמונה', אנו שמחים להודיע שיהא אפשרות לרכוש זכויות בהדפסת הספר אף בארץ ישראל, וחברי הנהלת מכון 'עצתו אמונה' מינו לכך את הרה"ג ר' משה גראס שליט"א, וכל אחד יוכל להעביר לו את נדבת לבו להוצאת הספרים.

אפשר ליצור קשר עם ר' משה בטלפון מספר

053-3163399

בין השעות 6:30 ל-8:00 בערב